

naar de ikke kunne faa Prygl for voksne Personer i Stedet?

Birck: Min meget ærede Ven fra Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) udtalte, at der var en Del Overdrivelse i denne Agitation, og det ærede Medlem har fuldstændig Ret. Der er Overdrivelse først fra de Folks Side, der ser hele Bøllesagen paa den Maade, de gøre. Der er i Virkeligheden en rent panisk Nervøsitet hos de Herrer, og i det Øjeblik, Pryglemodstanderne anse det for nødvendigt at foreslaa en saa barbarisk Paragraf som den, der blev foreslaaet i Stedet for Pryglene, saa tror jeg, det er paa den anden Side at den rigtige Overvejelse. Min Blodtørst var i alt Fald tilstrækkelig hjulpet ved Bestemmelsen i vore Ændringsforslag om en Stats-Tvangsarbejdsanstalt. Mere kunde jeg ikke forlange, naar min Retfærdigheds-sands skulde tilfredsstilles. Men det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds har ogsaa fuldstændig Ret i, at der hos Modstanderne har været Nervøsitet, og at der hos Socialdemokraterne har været den sædvanlige Overdrivelse, og jeg kan godt forstaa, at det er faldet min ærede Ven noget for Brystet at høre det yngste Medlem for Aarhus (Sabroe) staa op og tale om Kultur. Efter det ret løsagtige Forhold, hvori det ærede Medlem staar til denne Aandsmagt, forstaaer jeg, det falder min ærede Ven for Brystet.

Men ikke destomindre, hvem der end kommer til at bruge det Ord, eller hvorledes man end ser paa det, saa staar det uvilkaarligt for mig — det er naturligvis en Følelsessag — som noget af en Ydmygelse, om Danmark skulde gennemføre denne Lov. Den vil rimeligvis slet ikke blive brugt, og den gælder kun for 6 Aar, men ikke desto mindre staar den for mig som noget af en Ydmygelse, og jeg kan derfor med min bedste Villie ikke følge min meget ærede Ven for Københavns 2den Valgkreds, men maa sige: quand même, trods den Valgtale, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) holdt, trods hele det Skær, de Herrer Agitation har kastet over denne Sag, kan jeg ikke andet end stemme mod Lovforslaget.

Meyer: Den højtærede Justitsminister har jo sagt, at denne Diskussion er baade interesseløs og betydningsløs, og man kunde for saa vidt ganske rolig tie. Hvad Resultatet vil blive, kende vi, nemlig at denne Lov skal træde ud i Livet og kunne

anvendes. Naar jeg ikke destomindre tager Ordet, er det for endnu en Gang at faa Lejlighed til at understrege de Udtalelser, jeg fremkom med ved 1ste Behandling, hvor jeg hævdede, at denne Lov vilde virke nedefter og for saa vidt havde Præget af en Klasselov. Det var en Diskussion med det ærede Medlem for Assens (Berntsen), som gav Anledning til disse Udtalelser fra min Side. Det vilde være mig let at tale om det paagældende Spørgsmaal, der jo er en Del af selve det store sociale Spørgsmaal, om det skulde være i timevis. Da jeg imidlertid altid har staaet mig nogenlunde godt med Tingets Medlemmer og Pressen, falder det mig ikke ind at trætte dem med et langt Foredrag, særlig da Resultatet er givet. Jeg vil derfor nøjes med blot at anføre nogle Enkeltheder, som maaske kunne overbevise det ærede Medlem for Assens om, at om han end paa mange Omraader er en meget dygtig Mand, en hurtig Debattør, en Mand med Omløb, trænger han vistnok alligevel til et lille Kursus i sociale Forhold; thi de Anskuelser, han her har udtalt om, hvad der kunde være Aarsag til Forbrydelser, forekommer mig ikke saa klare, at han dermed kan siges at have truffet det rette i Diskussionen. Jeg vil søge at bevise i alt Fald Rigtigheden af de Udtalelser, jeg har fremsat.

Det ærede Medlem sagde, at man behøvede ikke at blive Voldsmænd, fordi man er fattig, man behøvede heller ikke at blive Tyv eller Bedrager af den Grund. Det er dog imidlertid sikkert, at Fattigdom, Misforhold paa det sociale Omraade avler Forbrydelser. Jeg skal nævne en Ting, som ikke er kommen meget stærkt frem i Diskussionen, nemlig den Rolle, Alkoholnydelsen spiller, specielt derfor Voldsforbrydelse. Jeg læste for nogen Tid siden en Afhandling af en retslærd, hvori han dokumenterer, at de $\frac{7}{8}$ af de Voldsforbrydelser, der forekomme, stamme direkte eller indirekte fra Paavirkning af Alkohol. Jeg har ikke hørt noget Medlem i denne Sal udtale sig om, hvilke Midler man har til Raadighed til Afskaffelse af Alkoholen og dens Indflydelse. Jeg kunde tænke mig, at det højeste f. Eks. det ærede Medlem for Assens og den højtærede Justitsminister vilde være i Stand til at naa paa dette Omraade, var at give os en Lov om Brændevinsskat, men jeg tror ikke, at de i et eneste Tilfælde ville kunne paa-pege, hvilke Midler man ellers har til at komme dette Onde, der skaber Voldsforbrydelser og andre Forbrydelser, til Livs.